

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvts, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Indifferentia est deliberanti necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50144)

Amorem tui solum cum gratia tua, vocationem meam manifestante, mihi dones, & dives sum satis, nec quidquam ultrà posco. Avarus sim, si tu, mi DEUS ! mihi non sufficis. Quidquid quæro, aut desidero, tu solus es, DEUS meus mihi omnia ! modò te illuminante sciam, quid placitum sit ante te. Domine, quid me vis facere ? Coecus ego sum, da Domine ! ut videam.

Indifferentia est deliberanti
necessaria.

*Omni sollicitudinem vestram projicientes
in eum, quia ipsi cura est de vobis.*
1. Pet. 5.

I. **C**ùm sicut salus æterna, sic & vocatio nostra à DEI nutu & arbitrio pendeat, hoc ut certiùs assequamur, necesse omninò est, ut deliberantis voluntas nullam in partem inclinata, sit prorsus indifferens, & bilancis instar neque ad unam, neque ad alteram partem plus propendeat, ad id eligendum & exequendum parata, quidquid intellexerit DEUM velle. Qui seu persuasione veteri, seu inclinatione suâ, seu parentum imperio jam determinatus esset, is tentare potius DEUM, quàm

quàm deliberare videretur. Talis enim non tam vellet DEI voluntatem sequi, quàm hujus placitum ad sua desideria inclinare ; ordine planè præpostero, ut Dominus servi , non servus Domini sui , & talis Domini , voluntatem sequatur.

2. Varietatem statuum DEUS pro decoro universi constituit ; eo tamen pacto sunt ab homine rationabiliter appetibiles , prout ad ultimum finem, id est, ad cælum obtinendum proficui esse possunt. Status verò isti tam varii, & multiplices secundùm se indifferentes sunt, nec boni, nec mali, ideò ad earum usum indifferentes nos esse oportet; non secus ac viator ad quamcunque semitam terendam paratus est, seu dura sit, seu mollis, modò eò, quò ipse tendit, secura deducat. Viatores sumus ; ad patriam tendimus ; nullus proinde status propter se, verùm ille præ aliis appetendus , qui nos certius in patriam deducet. Hanc designare cùm DEI sit, nos in æquilibrio positi ejus voluntatem expectemus oportet.

3. Licet ex tot statibus unus præ alio in se melior, & perfectior appareat , non sequitur, quòd illum continuò sinè

speciali DEI ductu eligere possimus : illud prius expendendum, non quis status ratione sui, sed quis ratione deliberantis melior & accommodatior sit? aliàs facile fieret, ut importabilia quis & viribus suis majora in humeros assumeret. Proinde sicut æger sanari volens non eam illico medicinam sumit, quæ in se preciosior, ex auro vel gemmis confecta sit, sed quam malo, quod patitur, curando magis aptam esse intelligit, quâ ipsa in re sibi non fedit, sed se medico, erroribus licet obnoxio, cum omni promptitudine ac indifferentia totum relinquit, quidquid præscripserit, agere paratissimus; non secus deliberantem decet agere, cum ignoret, quis ad salutem suam magis utilis futurus sit status, DEO se committat.

4. Quod tantò promptius agere possumus, quantò certius nobis est, DEUM omniscium esse, neque in designationibus suis falli posse. Ille novit optimè, quid in quavis circumstantia & statu positi boni vel mali acturi, quæ pericula salutis habituri effemus? quid proin superesse nobis potest dubii, quin ambabus illud ulnis amplectamur, ad quod ille nos vocat, præcipuè cum
ob

ob infinitam bonitatem, fidelitatemque suam fallere nos nec velit, nec possit. Pater est, in ejus proinde ulnas nos parvulorum instar securi conjiciamus, quid ille de nobis pro libitu suo constituere velit, in æquilibrio præstolemur; hæc sola sit consolatio nostra, sola felicitas, ut circa nos, de nobis, & in nobis ejus voluntas fiat.

5. Quòd tam diversis in orbe statibus, professionibus, artibus ita affatim de aptis & sufficientibus ubique subiectis provisum sit, nullatenus humanæ industriæ, aut creato consilio est adscribendum; DEI mundum gubernantis, & suaviter omnia disponentis hæc providentia & potestas est: *Non vos me elegistis, ego elegi vos.* Joan. 15. Magnus hic Dominus, ut ex nihilo creavit omnia, eademque in tam diversos status discrevit, sic mirabili prorsus dispositione singulis statibus abunde providet, dum hunc ad illum, aliam ad hunc statum destinare consuevit. *Divisiones gratiarum sunt, idem autem spiritus, & divisiones operationum sunt, idem verò DEUS, 1. Cor. 2. Numquid omnes Apostoli? numquid omnes Propheta. Ephes. 4. DEUS Pater omnium est,*

fic statibus omnibus providet, ut bono simul provideat singulorum hominum. Jacta, mi Parthenophile! cogitatum tuum in DEUM tuum, imò in Patrem tuum.

6. Frustra nitimur contra torrentem; frustra beneplacitum nostrum divino præferre contendimus. *Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus coelestis eradicabitur.* Matth. 15. Frustra parat Jonas fugere in Tharsis, quem DEUS in Ninive destinavit. Frustra Saulus parat ire Damascum, ut Ecclesiam DEI persequatur, quem DEUS Jerosolymas ire, ac Gentium Doctorem constituit. Non sperandus est successus, ubi contra, vel præter DEI nutum status assumitur. Domus, cujus fundamentum arena est, quàm diu stabit? nisi DEUS vocationis tuæ principium sit & finis, adire illum DEO præmittente poteris, sed in ruinam & precipitium tuum, idque & temporale & æternum. Ille Dominus est, nos servi, Creator ille, nos creatura. Si de opera à se facto pro libitu disponit artifex, quantò magis nos, qui opus manuum DEI sumus, cùm ratione potiamur, ejus qui creavit nos, placito finire

nere

nere debemus. Multa præclara per nos & in nobis operaretur Omnipotens, nisi nos ejus voluntatem prævertere aut impedire niteremur. Permittit ille quandoque nos nobis, sed malo nostro. Absit à te Partenophile, ut tuam fæteris voluntatem. Pessimus manu-ductor est voluntas propria, ducit ad interitum, cœca est. *Cesset voluntas propria, & infernus cessabit.* S. Aug.

7. Quisquis in electione status suo sensu ducitur, aut humanis nititur consiliis & respectibus, animi quietem non habebit, jure semper dubius, quem talis electio sit finem sortitura? præterquam enim quod nemo in sua causa possit esse judex, quot non sub placido etiam mari latent pericula, quot tristissimi planè casus nos expectant? quos cum mens humana videre non possit, quàm miserè nos ipsi præcipitamus, si *os Domini non consulimus*, ejus nutu non expectato in eos nos ipsi cœcè con-
 jicimus. Hinc mundus lamentorum plenus, dum hi statu suo non contenti vetera damnant consilia; illi pedicas, quibus se imprudentes immiserunt, exuere frustra laborant; inanes inter querelas vitam trahunt, semper affli-
 eti;

Et; bis miseri : quòd & hic omni solatio privati sint, & in aperto insuper salutis periculo versentur. Proinde mi Parthenophile ! illum tua solum in electione tu sequere, qui solus novit, tibi quid expediat ad salutem.

Affectus.

Domine DEUS ! ut solus es, qui nosti, quid mihi tam in tempore, quàm æternitate certò sit profuturum ; Tu solus es, cui tutò me totum confidere possim ; nemo hac in te bonus, nisi solus DEUS ; mendaces filii hominum ! Tu solus es, cui electionis à me bene vel malè factæ rationem redditurus sum ; Tu solus, qui salvare potes animam meam. In te proinde solum conficio oculos meos, ad te solum spem meam dirigo, me totum SS. voluntati tuæ plenè resigno. Paratum cor meum DEUS, paratum ! ad faciendas justificationes tuas.

Deliberanti DEI voluntas indaganda per media humana.

Qui petit, accipit ; qui querit invenit, Joan. 16.

1. **L**icet determinatio status eligendi à DEO pendeat, ut si absque
hujus